

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

کتاب: مجموعه

مؤلف:

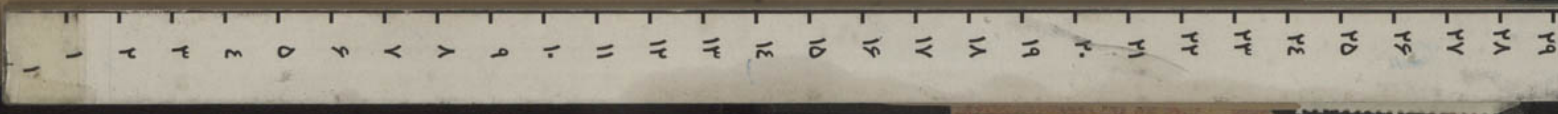
موضوع:

شماره اختصاصی (۱۲۴) از کتب اهدائی: معزی

۲۱۱۸۴۷

۱۲۴

۱۲۴ معزی
 ۲۱۱۸۴۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

کتاب: مجموعه

مؤلف:

موضوع:

شماره اختصاصی (۱۲۴) از کتب اهدائی: معزی

۲۱۱۸۴۷

۱۲۴

۱۲۴ معزی
 ۲۱۱۸۴۷

- ۲۰
- ۱۹
- ۱۸
- ۱۷
- ۱۶
- ۱۵
- ۱۴
- ۱۳
- ۱۲
- ۱۱
- ۱۰
- ۹
- ۸
- ۷
- ۶
- ۵
- ۴
- ۳
- ۲
- ۱
- ۱

کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی

خطی اهدائی

۱۲۴

الْبَرَكَاتِ يَا اللَّهُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ
وَالسَّيِّئَاتِ يَا اللَّهُ وَهَابِ
الْمَسَالِمِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ سُبْحَانَكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَحْفِظْنَا مِنْ
آفَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَقِضْ
حَاجَتَنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا اللَّهُ خَيْرَ
النَّاصِرِينَ يَا اللَّهُ خَيْرَ
الْحَاصِيَةِ يَا اللَّهُ خَيْرَ

هر روز هفت مرتبه این آیه را بخواند ربنا
وَأَيْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَي
رَسْلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
منقول است که جهت دخول بهشت
هر روز هفت مرتبه این آیه بخواند
رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ
صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي

بِسْمِ لَدُنْكَ سُلْطَانًا صَبِيرًا

اگر خواهی که در وقت تزعج کلمه شهادت

در یابی هر روز هفت مرتبه بگواری

اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاسْرَافَنَا

فِي أَمْرِنَا وَتَبِّتْ أَقْلَامَنَا

وَاصْصِرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ قُلْ يَا عِبَادِ

الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَى

أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ

رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ

الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ . منقول است

که هر کس این دعا را در عقب هر

فریضه بخواند در دنیا چندان عسر یابد

که از حیات طول کرده و بشرف لقاء

حضرت امام علیه السلام مَرْفُوعٌ شُود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَسُولِكَ الصَّارِقِ الْمُصَدِّقِ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ
إِنَّكَ قُلْتَ مَا تَرَدَّدْتُ
فِي شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ كَتَرَدُّ
رَيْبٍ فِي قَبْضِ رُوحِ
عَبْدِي الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ
الْمَوْتَ وَأَكْرَهُ مَسَادَتَهُ
اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا

يَا مَعْرُوفَ الدَّائِمَةِ يَا آلَهُ
لَا الْقُوَّةَ الْمَتِينَةَ يَا اللَّهُ
سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْآلَانَتِ
أَحْفَظْنَا مِنْ آفَاتِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ يَا اللَّهُ رَاحِمَهُ
الْعَشْرَاتِ يَا اللَّهُ مُضَاعِفَ
الْحَسَنَاتِ يَا اللَّهُ شَدِيدَ
النَّقْمَاتِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
تَحَانُكَ يَا إِلَهَ الْآلَانَتِ

يَا اللَّهُ يَا مَالِكِ كُلِّ مَمْلُوكِ

يَا اللَّهُ يَا خَالِقِ كُلِّ مَخْلُوقِ

يَا اللَّهُ يَا رَازِقِ كُلِّ مَرْزُوقِ

يَا اللَّهُ يَا كَاشِفِ كُلِّ

مَكْرُوبِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا

رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

يَا اللَّهُ يَا فَارِجِ كُلِّ مَكْرُوبِ

يَا عَاصِمِ كُلِّ مَعْصُومِ يَا اللَّهُ

يَا رَاحِمِ كُلِّ مَرْحُومِ يَا اللَّهُ

يَا اللَّهُ يَا نَاصِرِ كُلِّ مَنْصُورِ

يَا اللَّهُ يَا سَائِرِ كُلِّ مَعْيُوبِ

يَا اللَّهُ يَا مُنْجِيَّ كُلِّ مَظْرُودِ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا إِلَهَ

يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ

يَا عَدِيَّ عِنْدَ سِدِّي
يَا رَجَائِي عِنْدَ مَحَبَّتِي يَا
مَوْئِسِي عِنْدَ وَخْشِي يَا بَنِي
عِنْدَ غَزْبِي يَا فَدْجِي عِنْدَ
كُزْبِي يَا غَايِي عِنْدَ
مُنِي يَا أَسِي عِنْدَ اِعْتْرَابِي
سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَتُ يَا رَحْمَتُ
يَا رَحْمَتُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

دیک و تر و شت تجمه را هر دور رکعت
نار تجمه میگذارم اول است ادا سنت
تقرب بخدا و بعد از آن یک رکعت
وتر است و طریق آن این چنین است
که بعد از حمد سه بار قل هو الله بخواند
و یکبار دعوی تین و بعد از آن دست
بردارد و این دعای تین بخواند
اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِي مَن
هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِي مَن
عَافَيْتَ

بیت و بوی بولیت

و بَارِكْ لِي فِيهَا اَعْطَيْتَ
وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَاِنَّكَ
تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ
سُبْحَانَكَ رَبَّ اَلْبَيْتِ
اَسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ اِلَيْكَ
اَوْمِنُ بِكَ وَاتَوَكَّلُ
عَلَيْكَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِكَ يَا رَحِيْمٌ بَعْدَ اَزَانِ هَفْتَادِ

قرآن حبت و

قرآن حبت و ما در قرآن حبت و حصار
قرآن حبت و نقد قرآن حبت و دل
قرآن حبت و عروس قرآن حبت
دا چراغ قرآن حبت و تاج قرآن حبت
و ما در قرآن حبت و منزل قرآن حبت
علما و فقها جواب گفته اند که هر که این
سوالها جواب نداند قرآن خواندن حرام باشد
جان قرآن او بپست و سر قرآن بسم الله

و حضرت قرآن ایه الکرسی و نقد قرآن اخلاص

عروس قرآن الرحمن و چراغ قرآن سوره ملک

و نای قرآن مدست و بار قرآن تشبیه است

و منزل قرآن ایتماء مطلق است نعمت

بسم الله الرحمن الرحيم

اسناد دعای بر رکوع نماز شب یازده

رکعت است هشت تہجد و دو شفع

يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِحَقِّكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا

رَحِيمُ يَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ

السَّلَامُ يَا اللَّهُ الْمُؤْتِمِنُ

الْمُهَيِّمُ يَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

الْمُتَعَبِّرُ يَا اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ

يا الله القهار التواب يا الله

الفتاح العليم يا الله القابض

البارئ يا الله الخافض الرافع

يا الله المعز المذل يا الله

السميع البصير يا الله الحكيم

العادل يا الله الطيف الخبير

يا الله الحليم العظيم يا الله

الغفور الشكور يا الله العلي

الكبير يا الله الحفيظ المتق

كاه دارم اللهم يا وحي القوه

ويا كاشف الضر والبلوي

اصرف عني القحط

والغار والظاعون والوباء

بحق محمد المصطفى

وعلي المرتضى وفاطمة

الزهراء وحسن الرضي

تسعين المظلوم شهيد

مَيِّتٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَبِّي
وَلِيَّبِي الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بَلَاءٌ حَسَنًا اللَّهُمَّ سَكُنْ
هَيْبَةً صَدَمَةً قَهْرَمَانٍ
الْجَبْرُوتِ بِالطَّيْفَةِ النَّازِلَةِ
الْوَارِدَةِ عَنْ فَيْضَاتِ
الْمَلَكُوتِ حَتَّى تَنْشَبَتْ
بِأَذْيَالِ لَطْفِكَ عَنْ أَنْزَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِإِسْمِ خدای نجش یند مهربان الحمد
لله رب العالمین هر شایسته
مر خدای راست که پروردگار عالمیان است
الرحمن الرحیم خدای که بخشنده
ومهربان است مالک یوم الدین
صاحب روز جزا ایاک نعبد
ندایا خاصه ترا عبادت میکنم

یاری میجویم اهدنا الصراط المستقیم

بنمای مار از است صراط الذین

اتعمت علیهم راه کانی

که انعام کرده برایشان غیر

المغضوب علیهم ولا

الضالین راه کانی که غضب

کرده برایشان ره کانی که گمراهانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَتُوبَ إِلَيْهِ بعد از آن سید

الْعَفْوُ بگوید و بر کوع رود چون سر از

کوع بردارد این قنوت بخواند که لا اله

إِلَّا اللَّهُ الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ

إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ

رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ

وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ

مَا فِيهِنَّ وَمَا فَوْقَهُنَّ

رَبِّ الْعَظِيمِ . وَسَلَامٌ

عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبَعْدُ

ازان بلا فاصله بسجود رود و در سلام

ده

دعای که بجهت دفع و با و امراض باد خوانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا وَلِيَّ الْوَلَا

تَعَالَيْتَ يَا سَمِيعَ أَجْرَانَا مِنَ

النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا مُجِيرَ سُبْحَانِكَ

يَا خَالِقَ تَعَالَيْتَ يَا سَابِقَ

أَجْرَانَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ

يَا مُجِيرَ سُبْحَانِكَ يَا رَازِقَ

تَعَالَيْتَ يَا رَازِقَ أَجْرَانَا

مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ يَا مُجِيرَ

سُبْحَانِكَ يَا عَزِيزَ تَعَالَيْتَ

أَجْبَارَ أَجْرَانَا مِنَ النَّارِ

بِعَفْوِكَ يَا مُجِيزُ سُبْحَانَكَ

يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالٍ

أَجْزَانَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ

يَا مُجِيزُ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ

يَا رَاضِي أَجْزَانَا مِنَ النَّارِ

بِعَفْوِكَ يَا مُجِيزُ سُبْحَانَكَ

يَا خَيْرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ

أَجْزَانَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ

يَا مُجِيزُ سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ

سُبْحَانَكَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ

خَيْرُ الرَّاحِمِينَ .

دعای قنوتی که در نماز تہجد صغیر بعد از

ہر دو رکعت می باید و در دو رکعت

تسبیح می باید اَللّٰهُمَّ عَافِنَا

مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ وَاللّٰهُ

رَّحِيْمٌ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

حضرت یوسف علیہ السلام در بند بود

و این آیه کریمه همیشه میخواند و بر خود میداشت

از برکت این خاص یافت و بارش ای

مصر رسید و هر که این نام خواند و بر خود

ببرد هم اندوهها و بلاها نجات مانیه

شادی بند برکت ای آیه چنانچه

حضرت یوسف از غم و الم خلاص

یافت هر روز صد نوبت میخواند

هر روز ده نوبت بخواند یا نجوا

الْمَدْسَلِيَّتِ سَجَاتِ اللَّهِ

مَا الْمِيزَانِ وَمَنْتَحَى

الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَا

وَذَنَةِ الْعَرْشِ لَا مَنجَاةَ

وَلَا مَنجَاةَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ

سَجَاتِ اللَّهِ عَدَدَ الشَّفَعِ

وَالْوَثْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِهِ

الَّتَامَةِ أَسْأَلُهُ السَّلَامَةَ

بِحَقِّكَ حَمْدًا وَلَا حَوْلَ

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَيْ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

الطَّاهِرِينَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ

مناجات حضرت امیر المومنین علی

بعد از نماز صبح باید خواند بجهت

جميع امور دنیوی و اخروی بسیار

خوبت این است

تُكَلِّمُ كَلِمَاتٍ عَظِيمَةٍ

دعای مهیت الفرائض که حضرت امیر

المومنین علیه السلام در شبی که بر بستر

حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم

خوابیده بوده اند خوانده اند دعای مهیت

در شب و در صبح سه مرتبه بخوانند

تا از جميع بليات محفوظ بمانند تا روز قیامت

أَمْسَيْتَ اللَّهُمَّ مَخْتَصِمًا

بِمَا نَكَرَ الْمُنْبِيعَ الَّذِي

بِشَرِّهِ وَلَا يَحَاوِلُ مِنْ شَرِّهِ

كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ وَمَنْ

سَابِرٍ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ

مِنْ كُلِّ خَلْقِكَ الصَّامِتِ

وَالنَّاطِقِ فِي جَنَّةٍ مِنْ

كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسِ

سَابِقَةٍ حَصِينَةٍ وَلَا أَهْلِ

بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَآلِهِ تَخْتِجِبَانِ مِنْ كُلِّ

صَدِيقٍ إِلَيَّ أَدْبَتُهُ بِحِ

حَصَلَتِ لِأَخْلَاصٍ فِي

الْإِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالشُّكْرِ

بِحَبْلِهِمْ وَمَوْقِفَاتِ الْحَقِّ

لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَمِنْهُمْ

وَبِعِنْدِ أَوْلِيَاءِ مِنْ وَالْوَأَقِ

أَعَادِي مِنْ عَادٍ وَأَجَانِبِ

مِنْ جَانِبُوا فَصَلِّ عَلَيَّ

وَأَلِّحْ لِي وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْدَائِي

م بعد من شوكه

ما اتقنه يا عظيم حجت

الاعادي عني بديع

السوات والارض

انا جعلنا من بين

ايد يهد سلا ومن خلقه

سلا فاعشيتهم وهم لا

يصدقون

خواهر که ورد کند همیشه صد بار بخواند

ب مائة وستين سن

اللهم اجعلني محبوبا

عند الملايكة المقربين

والروحانيين وبلغني

وشرني في عمري الي

مائة وستين سنة اللهم

اجعلني محبوبا عند

الانبياء والمرسلين وبلغني

شرني في عمري

بِ مائة وستين سنة
برخمتك يا ارحم الراحمين
روایت است از بقره صلی الله
علیه وسلم هر که این دعا را روز
عاشورا بخواند در آن سال نمیرد
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
وَسَلِّمْ عَلٰی جَمِیْعِ الْاَنْبِیَّآءِ

سد در ماه رمضان هر شب صد بار
اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ
بِكْرَمِ وَجْهِكَ الْجَنَّةَ
وَاعُوْذُ بِكَ مِنَ النَّارِ
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مِنْ جَمِیْعِ
مَآكِرِهِ اللّٰهُ قَوْلًا وَفِعْلًا
وَخَاطِرًا وَضَمِيرًا بِرَحْمَتِكَ
یا ارحم الراحمین

ما بجهت درازی عمر هر روز

پنج نوبت بخواند تا از افتمای اخر الزمان

در حفظ الهی باشد انت الله تعالی

و این محبوبت دعا معظم و کرم است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مَحْبُوبًا

دَائِمًا فِي قُلُوبِ

الْمُؤْمِنِينَ وَبَلِّغْنِي

بَشْرَتِي فِي عَمْرِكَ

بِحَمْدِهِ وَاعْفُ عَنِّي

ظُلْمِي وَجَزِّئِي بِحِلْمِكَ

وَجُودِكَ يَا كَرِيمٌ

این دعا در عمر خود یکبار باید خواند تا هرگاه

که میان بنده و بهشت است که عدد

آن صد هزار است و آسانترین همه خوب

است هم باسانی بگذرد و اگر هر روز بخواند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا إِذَا عَرِقَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجيب وكرا الايب
ويست منا الجيب ونينا
علينا الحبيب اللهم ارحمنا
اذا وارانا التراب وود
عنا الاخباب واتقطع عنا
النسيم وفارقنا النعيم
اللهم ارحمنا اذا نسي
اسمنا ولبى جنمنا وانلرت
قبرنا وانطوي زكرا

ويا صبر الضر والبلا
اصرف عنا القحط والمرص
والوباء والجدلا وموت
النجا بحق محمد المصطفى
والله المرحم بريحتك يا ارحم

الراحين
الى حمه اطفى بهم حر الوباء الحاطه
المصطفى والمرضى وابناهما والفاطمه

تقل است هر که بعد از نماز با صد این آیه
را ده بار بخواند هر کس غیبت و مذت
او کند البته خراب کرد است
اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
الیوم تختم علی افواههم
وتکلمنا ایدیهم وتشهد
ارجلهم بما كانوا
یکسبون
از برای صحت بدن و دفع شر

تا پیشانی در پیشانی تا رخساره بر است
در بار بگوید پس الله الذی
لا اله الا هو عالم الغیب
والشهادة الرحمن الرحیم
اللهم اذهب عني
الهمم والغم والحزن
والفتن وما ظهر منها
وما بطن

بعد از نماز سجد هاده الامات
الامات صد مرتبه مكويد و بعده
اين دعا بايد خواند الامات
الامات امنت زوال
الايمات الامات الامات
من الطغرين والطاعون
والوباء الامات الامات
من شر الشيطان لامات
الامات من فتراء

بعد الرات الله اكبر
الله اكبر الله اكبر
اخاف واخذر بحق الله
ومحمد وعالي وفاطمة
وحسين وحسين ومحمد
معدني صاحب الرات
وايمته المعصومين
عليهم الصلوة والسلام
ستاد وصيت حضرت رسالت

پناه محمد صلي الله عليه وآله فرمود كه يا علي
شب بوقت خواب پنج ثواب
حاصل كن اول اكه هفت بار الحمد
بخواند كه حج کرده باشي دوم سه بار
قل هو الله بخوان كه ختم قران کرده باشي
سوم هفت بار لا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم كه عدا کرده باشي چهارم
ده بار درود بفرست تا برده ازاد
کرده باشي پنجم سه بار اين دعا بخوان

يا الله خير الوارثين
ثبت يا الله خير العالمين
يا الله خير المنزولين يا الله
خير المحسنين يا الله خير
الذاريين يا الله أسرع
الحاسنين يا الله أسمع السامع
معيين يا الله يا الله يا الله
سبحانك يا آله الا أنت
أضنا من آفات الدنيا

وَالْآخِرَةَ يَا اللَّهُ سُبْحَانَكَ يَا لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ ذَا الرَّأْفَةِ
 الْوَاسِعَةِ يَا اللَّهُ ذَا الْمِنَّةِ السَّائِقَةِ
 يَا اللَّهُ ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ
 يَا اللَّهُ ذَا الْقُوَّةِ الدَّائِمَةِ
 يَا اللَّهُ ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ
 يَا اللَّهُ ذَا الْحِجَّةِ النَّاطِقَةِ
 يَا اللَّهُ ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ
 يَا اللَّهُ ذَا الْقِسْمَةِ الْعَادِلَةِ

يَا الْحَزَنَ وَالْقَوَاتِ

يَا الْجَمُوعَ الْعُدَاتِ
 مِنْ الْعَهْمِ الرَّدُّومِ
 يَا خَالِقَ الْبُرُوجِ
 سَمَاءٍ بِلَا فَرْجِ
 مَعَ الْيَلِيبِ زِي الْوَلُوجِ
 عَلَي الصُّورِ زِي الْبَلُوجِ
 مَغْشِي سَنَا الْقُجُومِ
 الْقِصْبِ الصَّبَاحِ

نَسِيلَ الرِّيَّاحِ

بِحُورٍ مَعَ الرَّوَّاحِ
 يَجُولَتِ فِي النَّوَّاحِ
 فَيْشَاتِ فِي الْغَيْوَمِ
 يَا مَرْسِي السَّوَّاحِ
 فِي أَرْضِهِ السَّوَّاحِ
 أَطْوَادَهَا الْبَوَّاحِ
 أَوْثَادَهَا الرَّوَّاحِ
 مِنْ صَنْعِهِ الْقَوَّاحِ

طريق
 وذكر لربو باعني بوطي رويض كذا
 صنوان حاتم شمر الرعيف تفي ليد
 مطلع ومقطع در لفظ ومعي
 كراداد وكاهه صطر وكاهه
 ونقطه بها هدا نور دل
 سواد لوع لمار در مامو
 الاله كره سارا امامك
 ٢٤

لما كتبت عا قبلكم بخلافه بالو بدني صور عرضة في نوح بل صاع
حله كتبت عا في انظام الام العود والاحسان ملكه وسطا وانما
على العالين من واحشا وانشا الى يوم الذي عرضة في نوح بل صاع
بصره وانما وحل شخصه وانكسا بعد زطائف في عا محام
وظائف في عا نظام موقرة في نوح بل صاع
فلان فلان يتوقع وطعمه في نوح بل صاع
اعظم عدو الولا في نوح بل صاع

ديور
بنين
افزون
حسب
شهر
طف

التي في الدولة والذنا والدين محمد الله في نوح بل صاع
بصره العالين من واحشا وانشا الى يوم الذي عرضة في نوح بل صاع
السلطان العود والاحسان ملكه وسطا وانما
بصره وانما وحل شخصه وانكسا بعد زطائف في عا محام
وظائف في عا نظام موقرة في نوح بل صاع
فلان فلان يتوقع وطعمه في نوح بل صاع
اعظم عدو الولا في نوح بل صاع

سكتة
اصح
بصره
والاحسان
حسب
شهر
طف

احلك ما تحققي في نوح بل صاع
سكتة في نوح بل صاع
نوح بل صاع
لا عظم في نوح بل صاع
صفا في نوح بل صاع
في نوح بل صاع
نوح بل صاع

احلك
سكتة
نوح
لا عظم
صفا
في نوح
نوح

نوح بل صاع
نوح بل صاع
نوح بل صاع
نوح بل صاع
نوح بل صاع
نوح بل صاع
نوح بل صاع

نوح
نوح
نوح
نوح
نوح
نوح
نوح

وحد

حیدر و سحر و سرداران و مراد و شرافت و لایق و وفادار و یاران
و سایر کرامت حاصل منزه از کمالات و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
و حفظ و وعظ و حکم و لطیف و بخشنده و شکر و طریقی و لایق
را خلیفه احمد لایق و جلیل و وفادار و شجاع و راجع و ساقی و وفادار
و مهندس و تجار و وفادار و سواد و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج
و حکیم و ماهر و وفادار و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
ملازم و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر

ظاهر

ظاهر و جلیل و وفادار و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
باوصاف و باوصاف و باوصاف و باوصاف و باوصاف و باوصاف و باوصاف
خالدین در کرم و سخاوت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
محدث سفیر و قلم و مشور و طبع و علم و وصف کند سالار و عبادت و عبادت
سمو حیر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
مصلح و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
گرام و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر

۷۷

حیدر و سحر و سرداران و مراد و شرافت و لایق و وفادار و یاران
طریق و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج
و مشهور و باجمله شریف و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
مستجاب و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
ناناج و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
فصل و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر

و لک

خواهم گفت و دوستان گویند این دو عاقلان گفتند و این بنا و ماهر
در جهان محور پاک و پاک و پاک و پاک و پاک و پاک و پاک و پاک
از حضرت عزت نشاز بر فراز پاک قدرت لولون مشهور با قدرت با
ورون و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
المسکین و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر
مسنان و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر و ماهر

۷۸

ساده و هندست بنیر همه کجا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
لشیر و حشر شکسته و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
بند و کج و کج و کج و کج و کج و کج و کج و کج
باشند و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
تفاوتی نکنند پس آنچه کوه و چه کاه اگر بیداره خفاش نوزاد زنده
چشم نیست افتاب را که گناه مشروط بر توبه و توبه و توبه و توبه

و حد و کجا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
و تمام لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
بشانه در وقت و خود عید لانه احد الله و من رزق سلطان جان
را که خود بقیس در در سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه
قدم تمام لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا

للبال سال ماه از کس و سبیل را با دهر دام روز و شب از کس
بادت و غلام شاه خورشید است چون ماه با دانا ابد سایه خورشید
بر خلق عالم مستدام هم ایوب است لاجرم و لانه و اقبال و خورشید
و لانه و علاله لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
در عرض توبه و اخلاص و معاصی و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
که کسب و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
سلا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا

و اما مصالح کل ایام علم و مناسک کوم لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
جهان در قبضه خود را و و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
ناچار و خرد و فال و حزن و حال لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا
نشد و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا و لاطرا

و کلا

اینو خواند باقیام در در سر اصله و مندر با کرامت در هر دو
 حمد علی افاضه و لغت شعاری و سلاطین و سلاطین و سلاطین
 و سلاطین و سلاطین و سلاطین و سلاطین و سلاطین
 زاکم ملک سوی درت از فلک دست بر آورده باین دعاست
 تا خم زلف سیمای زبایدجوی بر کل روی بان بر در قی غایب است
 سال عز بود در اقبال و سعادت باداد عدد موی که بر فرق سرال عبادت
دعای مجلس شریف در محفل منصف ملایک از روح و مباحث
 برف

۲۲
 سر کماله اعظم حله و العاقصی القمصی العالم عمل الولاية
 سر کماله اعظم حله و العاقصی القمصی العالم عمل الولاية
 و علم مریض الهی زبور الرسول علیه السلام محاکم سراج اسلام معام
 و کلام بالانوار کاف لام تا سما خدام انظام با سوره سراسر معام
 و سر نجام البقیه و الله اکرام من دعا کوی و معنی و کلام و کلام و کلام
 و دعا صلوات و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
 و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی

قصه خالصه و کلامی و کلامی و کلامی و کلامی و کلامی
 با و کلامی و کلامی و کلامی و کلامی و کلامی و کلامی
 بعزلهما و شرف اصفا سلاطین و سلاطین و سلاطین و سلاطین
 این سخن بجهت شرح و تفسیر و سر بر خط تو بالهیم چون قلم
 قضات جرح ششمیم کبری کرامت مطالعت مصابح جهان قانون
 شفا بی و نجات دل و جان و کشف معانی بعباد کلام **مستطاب**
 بمشایخ زمان عالیهما معارف اهل منار معارف و کلام و کلام و کلام

۳۴
 اعلم الفضلاء افضل العلماء بکلام علاله الرحمن و الرحمن
 اهدم المشدق و المعانی سوع المنجی من صفی الجهد و کلام و کلام
 الیه و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
 العالم بطول صفا و من و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
 اسس اخلاص و ما اخصصه صیص و سنی و کلام و کلام و کلام
 و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
 تا چون نبفته زار فلک روز و ماه و سال زاب حواء نازه کلام

سبز باد زاب حیات جان تو زامروز تا روز ابد بوستان علم
سوله علمت هم بقدرت و بلا در سفاک است که اندر دنا
لا عظم شد الطوائف هم شمس و الکشف فلما من صر و اهل الارض
انما تفضل من عرس ام القلوب لادون الشمس الخسوف و ان
اهل ما و حکم و اللیل فتمت ما لم تکتمه و ملان و لاطر در وصف
انفک و روز و سکن باجم و جویم ابر و الموعود و سلسله الطول و ان
و مولی و فاض جهان از هر که استخوان نموده آن سندی

بسلک یوسف رخ و مسیح دم و خمر مقدم است در خانقاه رخ بفا
روشنی جوید گفت که عیسی هم است از کاران خانقاه کبریا است قطب
که بر بزم طار است مطلع انکار و مجمع الامم صفا کروی و لایح
کمال است که می بریدان معجز در خلوتخانه که عارف است که اول
در رخسار و لاری در عرا حسن اعتقاد آورده و در صد در باره کرمی
از او که از نام گویند صواب و کلام عطر کما و معانی و احاطه
حاصل ملکوتی و در آنکه لایح و مرموک و کولایح و مبدل و لایح و مبدل

با متکفان بلا و کلام در صف اول و طبع لیکار لخرط نام
احمر الصالحان است منهم لعل السید بر خیز صلا احوال و اوله اوله
طایفه شرافت که خطی اوی و صدمه بود احمد صان ادرستاد در مقام
مقربان که نور جلی حق دارد همیشه خرم با دانه نور ایقان ذات
از فیض جفا چون روح قدس اهل خط کما و حکمت است مولا اعظم
قدرة الاله العالم افلاطون انان جالبیوس که اولان شفا که
وصفا و الشیخ عیسوی دم گوید قدم که انفس روح بخش و ملکات

حادی کلما عالم سفار و ملکات شافین جامع توفیق منافع صفا
و قلام حکم لایح در صخره اول و اوله که در جان با نفع انفس
چونان کرم با ران سوزنده که دعواتی چون انفس روح از غفلت که
صحنه و صحنه و صحنه و عارفه اشواق و اللام الام لوان و لوان اوله
و لوان ارقام اشواق و لسان بجزان و غلمان مولودان
شرف و امام و اوله و اوله و اوله و اوله و اوله و اوله
پدرش منقار و لایح و لایح و لایح و لایح و لایح و لایح

حادی

مستدلا بقدک میر نه لاقطره مرشد و در کام له خسته خا سنگی
و شد در حال حال نور امان و وضع مسکنه نه پتیر از جناب و صلوات
بجز نمیند در خفقان خوار است کین : اولی در جمع صدراع لرین
اعطاء اولی : سخن گویند کم از ذکر اسقام : نیت دم زدن
ذات عالی از قلم اسقام لان : باد باقی نافرور آید بجا اسمان
خطبات منور النجم لفتح فضل و کمال حدیث خنده غایت سبوح لجه اولی
حار و دره الی غیب زین : اصحاب نفوس مع الاحقاص میر لان عالم در

کلیه آمل معذوفه سزا گو جانانه فرزند فرزانه و لذت از حمد زنده عالمی
و بستها حال غیر شریک و خلوص خاندان کیم کمال **تمیز** زرقا مرجه عندی
ذات نظام جند عهدی که روشه رونق عالم هم از اجتماع این نور و از
این نور بعد تا بروحش عالم را بود نور نظام : چه از نور نور شاد است
محکم پس لان بر فرقیض روحمان باصف سلیمان مکان فرود آمد
قابل معصوم را فرخنده و محمد عود بر جبر فلک سوختند و صبح طبعه آدرت نور
در ماه تمام بخار بر طبقه انبار انوار

با عطار در صفت تقویم و باناه میدرف : حجت کفنا سرور این وصله
حقل و نفس و جوی و این مکان از هر طرف امید بود و نور
اوله موخه و شکر و اجتماع لکن زمین بلا فضل معبود در اوج حاکم
حجت تقویم اجتماع هر اس در یک برج : بیفضل ذنب مبالغه
شکر زدن که باز از لطف رب العالمین : یافت صحت ذات پاک
که تکیه یافت از دوران حجت بر گرد : هموزلف کلوز انان و جوفان
از غم بهاری محض لطیفش باران زرد و زردان بود روی خلک

صفت اهل بیرونه و در قرن : العالم المنصور فی حق ان من المؤمنین
نوعی که بر خدایه ملکه صفا صانه الاله لایوم الدین : بعد از اصرار او
حاجت و صفت و ایح انفرق و عرافت و کمال بر چند ضمیر انفرق و عالم انی
نیت و آت مغنیان اهل و صفت و صفت و صفت : بر اوج امور که
و حقیقتی که میگوید و صفت و صفت و صفت و صفت : متضلیت از اوج
صفا و صفت کمال لیا اوله نیت و از آنجه درین و لا سماع
مکان و انار دایره مطیعی علیه معصومه ابای عطر و فرات : صفت
و آفاق و حضرت و دوری ارضای اعلم کمال است و با ارضای خلد
دات اعلم عظمها مسطها مع عرابین الدوله و جلاله

بجز مع قدس نام طبیب کا بجا پس حکم و کلام اعظم من حکماء قدس لاطب فی العالم
اعلم طرز ان جالیوس الاطباء شفاء الارواح و صفا الاصلح عین من و موسوی قدس المک
رعی شفی ارباب راه کافیه کلمات فائز شفا و نوبت شفا فی ان جامع و صحیح است
بصفا و کلام حکم لکنش در غیر اعراض الی و فانکه پیش جان بمانند انقباض زنده
کنم باران بحر لکن کلام حصر اسباب مسیح از غفلت کفر و فریب و در حق مبراه
انواع و کلام فراق و وضع انواع تراغ و فراق کلام کشف و کلام عجز است
و کلام عجز است و کلام عجز است و کلام عجز است
در کلام عجز است و کلام عجز است و کلام عجز است

امور و محاسن اللی و معتدله و تحقیق معهود و غیر آن و کلام طالع و معانی و فاضله
بقای نظرات مجتاهد و کلام مبرازت کلام معی و کلام افروز و کلام
اما پس متین و کلام در درین فن شروع از حکم الی کلام و جمله حدیث کتب مجتاهد
آوردن شفا فی ان طبعی در کلام نیکه کلام در زبان می کلام شفا طبعی
و در کلام معانی و کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
حانه کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
بکلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی

علم در بنام مرل فرقه آه و کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
در کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
و کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
مستند کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
بکلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
و کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
و کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی

اصول و کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی
کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی کلام معنی

وقت خانه سورام از آن می نامد که کسی بودم در سه ماهه ناما بجز نه رفت
نه خود و نه کسی که در آن وقت بودم که در آن وقت که در آن وقت
واقع واقع آن که بودم در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
سورام ایام مانی مویا نام بود و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
انواع و اجزای نظام در اصطلاحات طبع در الهامات معارف و در اصطلاحات
فلسفه از یاد کشید در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
حاصل از آن مضمون فصل ششمی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
دی ایام که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
زعمده که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

افزون معروضی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
از سر آمده بودید من بعد از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
عمد و با صفت از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
نفسی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
از سر آمده بودید من بعد از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
عمد و با صفت از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

خود دانست که خام در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
منگنی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
سورام ایام مانی مویا نام بود و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
انواع و اجزای نظام در اصطلاحات طبع در الهامات معارف و در اصطلاحات
فلسفه از یاد کشید در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
حاصل از آن مضمون فصل ششمی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
دی ایام که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
زعمده که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

از سر آمده بودید من بعد از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
عمد و با صفت از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
نفسی که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
از سر آمده بودید من بعد از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
عمد و با صفت از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
در وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

کتابه و گاه خط و گاه نام ترا فرما صبره امیر معالجات جا و بیاعی که از حد و طایفه بود مضمون است
فدیه و معونات الهیه در طایفه آن است و در هر عصر که طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
خوبی در هر عصر که طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صبر که زهر صحرای طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
حاله بزمی معقه را بنده و در آن صورت از ادب طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
الهی و معانی است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
در معانی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است

ان

نور انوار است خرم و طراوت است حاشی جوآن که حوض و دریا و باران است و در هر عصر که طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
بر صفا و حرم و موم که طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
در هر عصر که طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
ارکان است که طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
معنی که در هر عصر که طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است

۵۱

اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است

اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
اصطفا و محاسن و معنی طایفه است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است
صفا که ایضا حضرت است و طایفه از حد و طایفه بود مضمون است

۵۲

۵۲

قضيتها احبا يست از غلط محروس به جو خط جدول بقوم بلذوفه بخون
 بانو كورد و بدوسى باون خط بزرگ لاله تدرج كل لاله مع حرم العلم و من اوله
 مجلد العيون و مع وجه الكرم من سور باقم مدر و ظاهر حكمه عارض صفة حسان خط محراب
 و لف يمان و لمان بخط مسلسل و قلمن و رجان و من صدر لوج لاله و
 لخطه زلف و لفظ مسف من المسالك فضاء الفصل على الاصل و حال
 الاعراض طوا و اطراف و اوسى اللفظ المعروف من لفظ كالتسليم لظهور و كجور
 المشهورة نظام الملك و الدوله لوج و كمن و حال و كحل الاضطرار و حال

الحشر و الفارة و الفسالة كالمحل قبلها و عنى عما
 لا يرقى من الدم و عما نقص عن سبعة درهم
 البغلي و عن نجاسته نوب كسبية للصبي بحيث
 لا غيره و ان و جب غسله في اليوم و الليالي
 و عن نجاسته ما لا يتم الصلوة فيه و حده
 و عن النجاسة مطلقا مع تعذرها الازالة الثالثة
 ستر العورتين للوجل و ستر جميع البدن
 للموااة عند الوجه و الكفين و ظاهر القدامين

هو

لها و لا تختفى و الاولى ستر شعور
 و اذنيها للرواية و اما الامه المحضه فلا
 يجب عليها ستر سرسها و يعتبر في الساتر
 امور خمسة الاول ان يكون طاهرا لا ما استثنى
 الثاني ان لا يكون جلد ميتة الثالث
 ان لا يكون جلد غير الماكول او صوفه او
 شعوره او برة الا الخوخ الحار و السنج
 الرابع ان لا يكون موصوبا الخامس
 ان لا

طويلا او قواء خلا لها من غيرها ابطلت
 الخامسة مراعات الوقوف على آخر الكلمة
 محافظا على النظرة فلو وقف في اثنا لكلمة بحيث
 لا يبعد قاربا او سكت على كل كلمة بحيث يخل
 بالنظرة و بطلت السادسة الجهر للرجل في الصبح
 و اولي العشاءين و الاخفات في البواقي مطلقا
 و اقل الجهر السماع الصحيح القريب و السماع هه
 نفسه صحيحا و الا تقديرا تقديرا الحمد على اسوة

فلو عكس عمدا بطلت وفاسيا يعيد على
الترتيب الثامن البسمة اقل الحمد والسورة
فلو تركها عمدا بطلت التاسع وحدة السورة
فلو قرن بطلت في قول العاشر اكمال كل من
الحمد والسورة فلو بعض اختيار اطلت الحمد
عشر كون السورة غير عزيمة وكما يفوت تفريقها
الوقت الثاني عشر القصد بالبسمة الى سورة
معنية عقيب الحمد الا ان تلزمه سورة يعينها
الثالث

بلى مسماة التاسع ان لا يطيلها فلو
خرج بتطويل الطائفة عن كونه مصليا
بطلت السادس السجود وواجبه اربع عشرة
السجود على الاعضاء السبعة للجبهة والكفين
والركبتين وابهامي الرجلين الثاني تمكين
الاعضاء من المصلي فلو تحامل عنها بطل
وكذا لو سجد على ما لا يتمكن من الاعتقاد
عليه كالنارج والقطن الثالث وضع الجبهة على

يا هو :

ما يصح السجود عليه الرابع مساواة مسجدة
لموقعه فلا علا او سفلى بزيادة عن كونه
بطل الخامس وضع ما يصدق عليه ا
اسم الوضع من العوض فلو وضع من دون
ذلك بطل السادس الذكر فيه وهو سجد
ربي الاعلى وجمرك او ما ذكر في الركوع
السابع الطائفة بقدره ساجدا فلو رفع
قبل اكمالها او شرع قبل وصوله بطلت
الثامن

الثامن عربة الذكر التاسع موالاته العاشرة
اسماع الذكر نفسه كما مر الى احدى عشرة رافع
الواحد منه الثاني عشر الطائفة فيه بحيث
يسكن ولو يسيرا ولا يجب في رفع السجدة
الثالث عشر ان لا يطيلها كما مر الرابع عشر
ثقلية السجود فلا تجزى الواحد ولا يجوز
الوزن الخامس عشر التشهد وواجبه تسعة
السادس عشر الجاوس له السابع عشر الطائفة

بقدره الثامن عشر الشهادتان التاسع
 الصلوة على النبي صلعم العاشرة الطلوع
 على عريضة السابع ترتيبه الثامن
 موالاته التاسع مراعات المنقول وهو
 اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك
 له واشهد ان محمدا عبده ورسوله
 اللهم صل على محمد وآل محمد فلو بدله
 بغيرهم او اسقط او اطغف او لفظا
 بغيره او اسقط او اطغف او لفظا
 بغيره او اسقط او اطغف او لفظا
 بغيره او اسقط او اطغف او لفظا

بغيره او اسقط

ان لا يكون حريا لخصا للرجل والخشي في غير الحرب والضرورة
 ولا ذهابا لهما ولا يجوز في السائر تطهر القدر الا
 ان يكون له وساق وان قصرت المقدمة
 الرابعة مراعات الوقت وهو هنا الخمس فلما ظهر
 زوال الشمس العلوم بظهور الظل في جانب المشرق
 والعصر الفراغ من الظهر ولو تقديرا والمغرب
 فها هنا الحرة المشرقية وللغشاء الفراغ منها
 ولو تقديرا وتاخيرها الى فها هنا الحرة المغربية
 افضل وللصبح الفجر المعروض وميتا وقت الظهر

اتوجه المصلي اليها ان علمها والاعول على
 اما انما يجعل الجدي خلف اليمين والمغرب
 والمشرق على اليمين واليسار للعرقى وعكسه
 لمقابلة كطلوع شمس بين العينين والجدي
 على الكنف اليسرى وغيبوبة نبات النفس
 خلف الاذن اليمين للشامى وعكسه اليمين
 وجعل الزبا والعيوق على اليمين واليسار
 للمغرب وعكسه للمشرق وان فقد الاكلا

الى دخول العتائين ووقت العتائين الى الضن
 الليل والصبح الطلوعها المقدمة الخامسة
 في المكان ويشترط فيه امران الاول كونه غير
 مغصوب وطهارته ويجوز في الجحس بحيث لا
 يتعدى التجاسة الى المصلي او محموله الى في
 مسجد الجبهة فيشترط فيه مطلقا الثاني
 كون المسجد راضا او بناها غير ما كولا ولا
 ملبوس عادلا السادسة القبلة ويعتبر فيها
 امران

او

قلده به توجهه الى اربع جهات الى
 يا توجه كندوى جار جنت تا از همه
 جهاتها الى
 جعلها ولو ضاق الوقت عن جهة اخرى
 آه من اكر وقت وسيع ثم ذكر وقت تكلمه من ان يكلمون جازيت
 فعده ستون فرضا متقدمة حضرو سفر
 وان كان بعضها بدلا عن بعض كانواع
 الطققات قد تشمل السفر للوقت موجب
 قصر باعية في غير اربعة اداء وقضاء
 بقصد ثمانية فاسخ وخفاء الجدران
 بقصد ايك شت فرسخ راه فسه بنه بنه نهران شرن دواوا
 والاذان ولو تعدوا وعدم المعصية واتقاء
 وان شئنا بانك اذان ودرجه تقدير بنه بشرط انك الوصول
 ودر اثنا

الوصول الى بلدة او متفرقة الا فلا او
 اري نزله من ذراحي او
 الى مقام عشرة منوية او ثلثين مطاقا لم
 خانه باكله والته بنه دور آخي منقاه وطنه كره بنه
 يغلب السفر الا ان يقيم عشرة الفصل الثاني
 في التقاربات وهي ثمانية النية ويجب فيها
 سبعة القصد الى التعيين والوجوب و
 الاداء والقضاء والقربة والتقاربات للتحية
 والاستدانة حكما الى الفرغ وصفها اصلي
 فضا تظهر اداء لوجوبه قربة الى الله

قوى القطع في فعل اثنائه الصلواة او فعل
 المتاني بطلت في قول والواجب القصد
 ولا يعتبر باللفظ بل بكيفية لانه كلام لغوي
 حاجت بعد الاقامة الثاني التحية
 ويجب فيها احد عشر الاول التلقظ
 بها وصورتهما الله اكبر فلا يبدل الصيغة
 بطلت الثاني عزيتها فلو كبر بالعجمية
 اختياري بطلت الثالث الموالاة فلو
 فصل

ليجوز ولو ترك وحده لا شريك له اولقظ -
 عليك له رضى الثامن التسليم وواجبة تسعة
 الجلوس له الثاني الطمانينة بقدر الثالث
 احدى للعبارتين اما السلام عليكم و
 رحمة الله وبركاته او السلام علينا وعلى
 عباد الله الصالحين والاولى اولى الرابع
 الترتيب بين كلماته الخامس عزية الساد
 مولاته السابع ماعات ما ذكره فلو نكرا

السلام اجمع الوحمة او وحدا لبركات
 او نحوه بطل الثامن تاخير عن التسع
 ولا يجب نية الخروج وان كانت ا
 احوط التاسع جعل الخروج ما تقدّم
 من العبارتين فلو جوله الثانية له
 يجزى ويجب فيه وفي التشهد اسمع
 نفسه فهذه الواجب فان اراد الحرف
 الركعة الاولى احد وستون وفي الثانية
 اربعة

الثالث عشر عدم الانتقال من سورة الى غيرها
 ان تجاوز نصفها او كانت التوحيد او ا
 الحمد في غير الجمعتين الرابع عشر اخرج
 كل حرف من مخرجه المنقول فلو اخرج
 صادى الغضوب والضالين من مخرج الظاء
 الظاء او اللام المفخمة بطلت الخامس عشر
 عشرتها فلو ترجعها بطلت السادس عشر
 ترك الثامين لغير تقيده وكجزى في غير الاولين

هو
 سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
 اكبر تبارك وتعالى يا ذا الجلال والاکرام
 القيام وميشط في الثلاثة المذكورة وواجبه
 اربعة اول الانتصاب فلو انحنى اختيارا
 بطلت الثاني الاستقلال فلو اعتم مختارا
 بطلت الثالث الاستقلال فلو مشى او كان
 على الراحلة ولو معقولة او فيما لا يستقيما
 عليه مختارا بطل الرابع ان يتقارب
 القدام

القدمان فلو تباعدا بما يجزى عن
 حد القيام بطل ولو عجز عن القيام
 اصلا تعد فان عجز اضطر بجمع فان عجز استلق
 فان خف او ثقل اشقل فاسري في الثاني
 دون الاول الخامس الركوع وواجبه
 تسعة الا خنعا الى ان تصل كفاة
 ركبتيه ولا يجب الوضع الثاني الذكر هو
 سبحان ربّي العظيم وجمك او سبحان

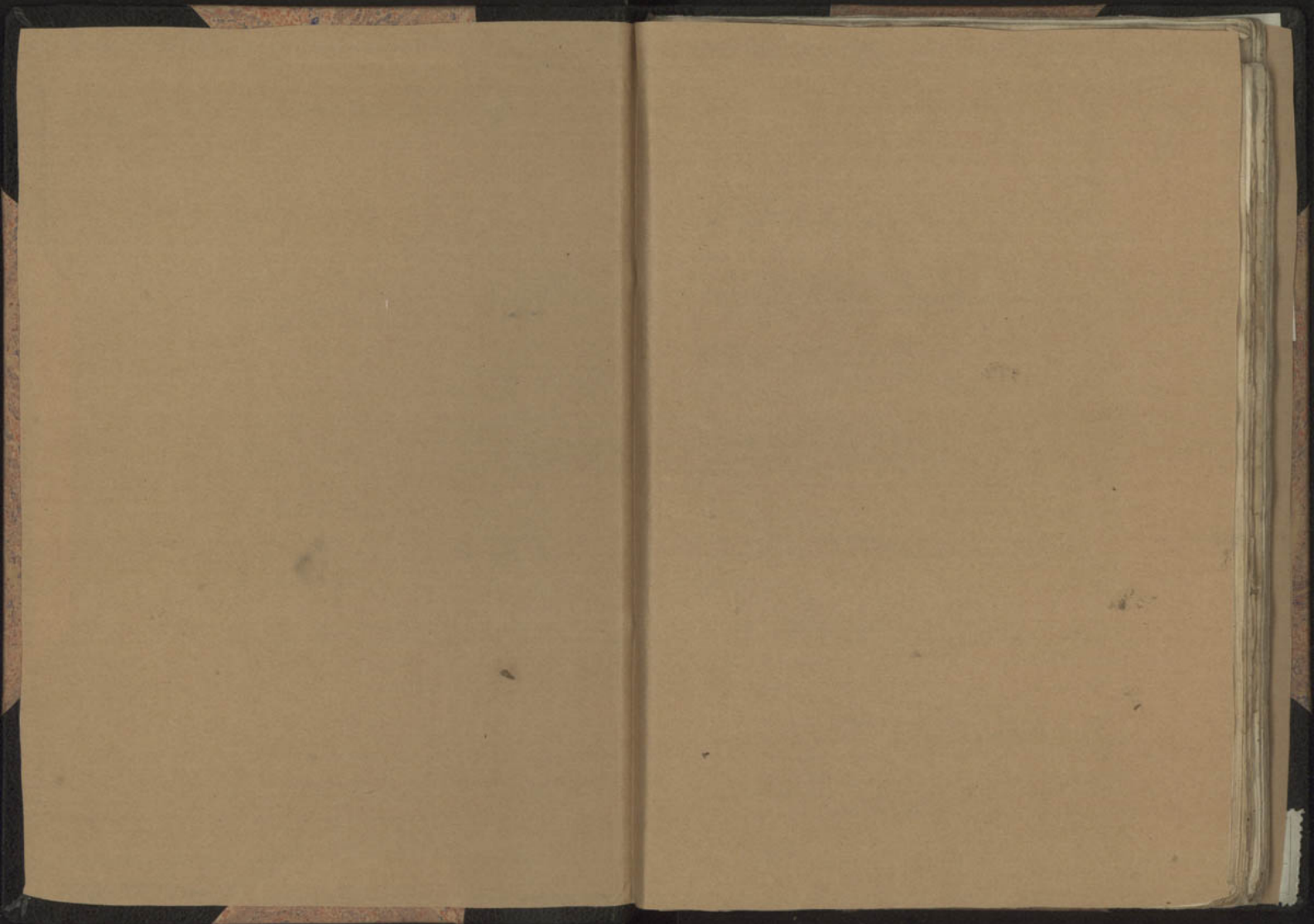
بما يعد فصلا بطل الرابع مقارنتها
 فلو فصل بطل الخامس ايقاعها بعد
 القيام فلوا وقعها قبله بطل السادس عدم
 الدين الحرف فلومد همة الله بحيث يصير
 استيفها ما بطل وكذا الوعد الكبر بحيث
 يصير جمعا بطل السابع ترتيبها فلوعكس
 بطل الثامن اسماع نفسه تحقيا او
 تقديرا التاسع اخرج حرفه من مخربها

ثلاثا للمختار او سبحانه الله للمفظ
 الثالث عربة الذكر فلو ترجمه بطل الرابع
 موا لاقه فلوفصل بما يخرج عن حدته
 بطل الخامس الطائفة بقدره واكعافوا
 شرع قبل انتقائه او اكمله بعد رفعه بطل
 السادس اسماع الذكر نفسه ولو تقديرا السابع
 رفع الرأس منه فلوهو من غير رفع بطل
 الثامن الطائفة فيه بمعنى السكون ولا حذ
 بل

باني الاذكار العاشرة الحادي عشر قطع الحقة
 من الله ومن اكفلها بطل الثالث
 القرائة وواجبها ستة عشر الاول ثلاث
 الحمد والسورة في الثنائية وفي الاولين من
 غيرها الثاني مرعات ترتيبها اعرابها وتشديد
 على الوجه المنقول بالتواتر فلوا قرأ بالشواذ
 بطلت الثالث مرعات ترتيب كلماتها
 وايتها على المتواتر المولات فلوسكت
 طويلا

خطی